

نامه امام رضا (ع) به عبدالعظیم از بهترین الگوها برای زندگی است

امام رضا (ع) در نامه‌ای به حضرت عبدالعظیم مجموعه‌ای کوتاه از اندرزهای نغز را برای زندگی اجتماعی ارائه فرمودند که این منشور یکی از بهترین نمونه‌های عملی برای زندگی است.

امام رضا (ع) در نامه‌ای به حضرت عبدالعظیم مجموعه‌ای کوتاه از اندرزهای نغز را برای زندگی اجتماعی ارائه فرمودند که این منشور یکی از بهترین نمونه‌های عملی برای زندگی است.

حجت الاسلام محمدباقر پورامینی در گفتگو با خبرنگار مهر به مناسبت میلاد امام رضا (ع) در مورد آن حضرت گفت: صمیمیت اجتماعی و روح جمعی نیاز امروز جامعه است تا همگان ضمن دوری از دشمنی با یکدیگر، اصول تعامل بهتر را بازتعریف کنند و با اخوت و برادری در نوع معاشرت با هم سبقت گیرند. امام رضا (ع) در نامه‌ای به حضرت عبدالعظیم مجموعه‌ای کوتاه از اندرزهای نغز را برای زندگی اجتماعی ارائه فرمودند که این منشور یکی از بهترین نمونه‌های عملی برای زندگی است. نام حضرت عبدالعظیم حسنی برای همگان آشناست. عالمی فرزانه و امامزاده‌ای معزز که «ری» به فروغ او نورانیت خاصی یافته است. او که محضر سه امام معصوم را درک کرده بود با هجرت جهادگونه خود به ایران، بذر محبت و پیروی مردم این خطه را نسبت به اهل بیت (ع) کاشت.

مدیر گروه کلام پژوهشگاه فرهنگ و اندیشه اسلامی افزود: امام رضا (ع) در نامه خود به عبدالعظیم چند نکته محوری را یادآور شدند تا او به مردم ابلاغ نماید. روح کلی این نامه حاکمیت فضای صمیمیت در روابط اجتماعی جامعه دینی است. صمیمیت احساس نزدیکی است. یعنی توانایی ایجاد رابطه عمیق و ایجاد هم‌دلی با دیگران. وقتی به صمیمیت اشاره می‌شود حوزه‌های مختلفی را می‌تواند شامل گردد که حوزه اجتماعی از اهمیت خاصی برخوردار است. اجتماعی بودن از خواص فطری انسان است و قرآن حیات جمعی را یک حقیقت می‌داند.

وی سپس گفت: روح جمعی نیازهای مشترک اجتماعی انسان‌ها را آن‌چنان به یکدیگر پیوند می‌زند و زندگی را به گونه‌ای وحدت می‌بخشد که افراد را در حکم مسافرانی قرار می‌دهد که در یک کشتی سوارند و به سوی مقصدی مشترک در حرکت‌اند. آنان یا همه با هم به منزل می‌رسند و یا همه با هم از رفتن می‌مانند. آسیب به بخشی از آنان، آسیب همگانی و فراگیر خواهد بود و به واقع سرنوشت یگانه‌ای پیدا می‌کنند. زیرا مردمی که تفکر و روحیه جمعی دارند، همانند قوا و اعضای انسان می‌گردند که ذاتاً و فعلاً در شخصیت انسان جریان می‌یابد و لذت و دردشان عین لذت و درد انسان است و سعادت و شقاوت شأن عین سعادت و شقاوت انسان است.

محمدباقر پورامینی ادامه داد: برای روشن شدن صمیمیت اجتماعی از جایگاه محبت به عنوان یکی از قوای ناشناخته الهی نیز نباید غافل ماند. سبک زندگی اجتماعی باید در رابطه‌های همراه با اخوت، محبت و انس شکل گیرد. این مهم در نامه امام رضا (ع) به عبدالعظیم متبلور است. ایشان از جامعه پیروان خود چنین انتظار دارند: مؤمنان بر یکپارچگی صف خود تلاش کنند؛ راه نفوذ شیطان را برای درهم شکستن صمیمیت جامعه و ایجاد دشمنی سد نمایند؛ مؤمنان فضای راستی، درست‌گویی، امانت‌داری، گره‌گشایی و محبت را در میان خود رواج دهند و همگان از آسیب‌های اجتماعی و رفتاری چون عدم صداقت، دروغ‌گویی، خیانت و ستیزه‌جویی پرهیز کنند، زیرا این آسیب‌ها سبب اختلال در جامعه مؤمنان می‌شود.

وی افزود: نکته محوری فرمایش امام رضا (ع) این فراز است: «قَاتِلْ دَلِيكَ قَرْبَةً إِلَيَّ» یعنی تلاش برای صمیمیت با مؤمنان و دوری از اختلال در این صف و حقیقت یکپارچه، زمینه نزدیکی به امام را فراهم می‌سازد. این سخن امام این هشدارها را در پی دارد: اگر انسان در رابطه بین مؤمنین کارش اختلال داشت، این انسان از ولایت امام خارج است. اگر رفتاری مؤمنی را توانست حل کند و نکرد، از نگاه محبت آمیز خارج می‌شود. اگر با دروغ در فضای حقیقی (یا آن‌گونه که امروز رایج است مجازی) آبروی فردی ریخته شد، به رابطه خود با امام اختلال وارد کرده است. به میزان انس با مردم، انس امام را می‌توان جلب کرد و به میزان دوری از مردم و عدم توجه به نیازها و عدم تلاش در حل رفتاری آنان، از امام فاصله گرفته ایم.

محمدباقر پورامینی در پایان گفت: این نوع نگاه به جامعه و مردم، همان حقیقت رابطه ایمانی است که پای بندی به آن، رابطه مردم با امام را مستحکم‌تر می‌سازد. امید است داران امام رئوف که علاقه مند به جامعه‌ای در طراز اندیشه و فکر امام هستند، بر زیبایی‌های اخلاقی و رفتاری با مردم اصرار ورزند و در محبت نسبت به یکدیگر سبقت

گیرند و ضمن حراست از حفظ ارتباطات صمیمی در جامعه، نسبت به خطرات و آسیب های مختل کننده ارتباطات جمعی هوشیاری بیشتر داشته باشند.